

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Λ

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
 ΛΑΟΙΜΟΝΟ !. Έχετε δικη, κ. Ουάον ! Φώναξε φοβερά ταραγμένος κ' ο Μούφου. 'Η θέσις μας είνε άπαισιωστή!

— Τι προηγήθηκε του έγκλήματος και υπό ποια συνθήκες διεπράχθη; ρώτησε τόν Μούφου, ψιχίζαμα ο Σέρλοκ Χόλμς.

Ο Μούφου, άκού' ξερόθηκε δυνάτεις φωνές, άρχισε να διηγείται :

— 'Η Αίλιαν Μπέλλ τραγουδούσε και χτές τόν βράδυ στό Δουόνυ Λήν, κ' όπως συνήθως άποθεώθηκε άπ' τόν κοινόν. Μετά τόν τέλος της παραστάσεως βγήκε μαζ' άπ' τόν θέατρο και μπηκε μόνη της μέσα σ' άμάξι. 'Όταν ο άμαξιάς έφτασε μπροστά στην είσοδο τού μεγάλου της άουδού σταμάτησε. Βλέποντας όμως ότι ή άουδός δεν κατεβανε, ξαφνιάστηκε. Πήδηξε λοιπόν κάτω για να δη μήν τύχη κ' είχε πάθει τίποτε. Της φώναξε, μή δεν πήρε καμιά άπάντηση. Τότε έβαλε τραυμαγμένος τίς φωνές, ζητώντας βοήθεια. Οι άστυνομικοί μας φτάσανε άμέσως έξη τόπου κ' ήταν άνοιξαν την πορτα του άμαξιού διαπιστώσανε ότι ή μίς Αίλιαν Μπέλλ είχε πέσει θέμα του μυστηριώδους Τζάκ τού 'Αντεροβγάλη!

Πόσο λυπηρή ύπόθεσις ! είνε άπελπιόμενα ο κ. Ουάον, φουχτώνοντας τά γράφια μαλλιά του. 'Η έντύπωση τού έγκλήματος αούτ'ού θά είνε έξαιρετικά μεγάλη και πρέπει να προμηνούμε σφοδρότατες έπιθέσεις άπ' τόν Υπό. Και είνια βέβαιος, δυστυχώς, ότι και πάλιν δεν θά κάνουμε τίποτε, γι ατι δεν έχουμε κανένα στοιχείο στα χέρια μας. Ναι, ισχυρίζομα ότι τ' έγκλημα αούτ'ο είνε σ' άγ άνατοχο βαθμό μυστηριώδεςτερο άπ' όλα τά προηγουμένα έγκλήματα τού τρομερού δολοφόνου, τού ασύλληπτου και άδύατου αούτ'ου δάμονα.

— Είνε άλήθεια ! είνε ο Χόλμς, αναγνώφοντας, μ' άργά βήματα στη θέσι του άπό μι άνομία, στην όποία είχε άποσπώθι, για μι ά στιγμή. Έχετε άπόλυτα δικη, κ. Λιενθιντά, να λέτε ότι τ' έγκλημα αούτ'ο είνε έξαιρετικά μυστηριώδες και πολύπλοκο. 'Αλλ' έννοια σας, έχουμε έδω τόν Μούφου, ο όποιος θά διαφωτίση την ύπόθεσι !. 'Αρκεί... να τού είνχηθώμε καλή έπιτυχία !.

Ο Μούφου διαγκώθηκε άπ' την ειρωνία αούτη τού Σέρλοκ Χόλμς και μ' ένα τόνο, πού έδειχνε τόν μίσος του έναντίον τού διασήμου άστυνομικού, φώναξε :

— Μήν άστεινέυθε, κ. Χόλμς !. 'Αν δεν μπορούμε να τόν πιάσουμε άμέσις τόν άόρατο δολοφόνου, πηγαίνετε να τόν πιάσετε σείς, άν μπορείτε. Προσπαθήστε και θά δίητε πόσο δύσκολο είνε να βρήτε τόν άληθινό ένοχο, μέσα στα ξε έκατομμύρια τών κατοίκων τού Λονδίνου !.

—Θά τόν βρώ, φίλαράνο μου, θά τόν βρώ ! άπάντησε μ' ένα παιχνιδάριο ήθος ο Σέρλοκ Χόλμς.

— Σάν πολλά τά λέτε, μονιμοίρησε χαμογελώντας ειρωνικά ο Μούφου.

— Αούτός είνε δικός μου λογαριασμός ! άπάντησε άπότομα ο Χόλμς και μ' ένα έπίσημο τόνο πρόσθεσε : 'Εμπρός ! 'Αν έχετε θάρρος, δεχθήτε τή μικρή μονομαχία, στην όποία θά σας καλέσω.

—'Αν έχω θάρρος, λέτε ;... Τήν δεχνομαία τήν μονομαχία αούτη, όποια κ' αν είνε, φώναξε πειραγμένος ο άωχηγός της μυστικής άστυνομίας τού Λονδίνου.

—Λοιπόν, σύμφωνοι ! είνε ο Χόλμς, δίνοντας τόν χέρι του στόν άντίπαλό του. Κι' έπειδή, Μούφου, ισχυρίζασατε πάντοτε ότι ή μέθοδός

"Όταν τελείωσε, τόν πλησίασε ή οικοδέσποινα, άλλόφρων άπό ένθουσιασμού, και τόν ρώτησε ταραγμένη :

—Δέν μου λέτε, διδάσκαλε, τί κάνετε κ' έχουν τά δάχτυλά σας αούτη τή μαεστρία ;

Ο καλλιτέχνης τήν κούταξε ειρωνικά και τής άποκρίθηκε :

—Αυτοίμα πολύ, εδνεγενστάδι, αά δεν μπορώ να σάς άποκαλύψω αούτ'ό τόν μυστικό, άπαράλλακτα όπως και σείς δεν θά πητε ποτέ σέ μι ά φίλη σας πώς μαγειρεύετε τήν περίφημη μαγιονέζα πού μās σεοβρίσατε πριν άπό λίγο !...

μου είνε κακή, κ' ότι αν άνεξέλινα πολλούς έγκληματίας, αούτ'ο φείλεια στην τύχη, σάς προτείνω να ισχυρωθώμε κ' οι δύο ταυτοχρόνως, άπάνω στην ίδια αούτη ύπόθεσι. Κι' έτσι θά φανή πώς άπ' τους δύο μας θά φθάση πρώτος στό σκοπό του και θά κερδί ήν ή έπιτυχίες μου φερίλονται στην τύχη ή στη μέθοδό μου. Δέξασα !

Μόλις τέλειωσε ο Σέρλοκ Χόλμς και πριν προλάβει ο Μούφου ν' άπαντήσει, ο κ. Ουάον, τριβώντας τά χέρια του άπό τή χαρά του, φώναξε :

—Συμφωνώ !. Είνε έπιρροχο αούτ'ο πού άποφασίσατε, κήρυοι ! 'Επιτρέψατέ μου μάλιστα να όρίσω έγώ τόν στοίχημα. Προτείνω να πληρώση έξέλιος πού θά χάση 25 υποκόπλες σαμπάνια, τίς όποιές θά πωσίμε τήν ήμέρα πού θά όδηγηθί ο Τζάκ ο 'Αντεροβγάλης στις φυλάκες. Ναι, αούτ'ο είν' έπιρροχο ! 'Ετσι θά συναγωνισθώμε οι δύο διασημότεροι άστυνομικοί της 'Αγγλίας, για ν' άπαλλάξουν τήν πρωτεύουσα της άπό έναν τρομερό φερίατη.

— Δέχομα τόν στοίχημα, φώναξε άμέσως ο Μούφου. Κι' έπειδή είνια σίγουρος ότι θά τόν κερδίσει, βάλω άκόμα χίλιες λίρες !.

—'Οι ράτι !... 'Οι ράτι, Μούφου ! Έκαμε χαρομενος ο Χόλμς. Θά καταθέσω τόν μεριδίό μου σήμερα κ' όλας στην Τράπέζα της 'Αγγλίας, κ' έλπίζω πώς κ' εσείς θά κάνετε τό ίδιο. Λοιπόν... 'Εξέλιος πού θά νικήση, θά κερδίση χίλιες λίρες και τή σαμπάνια.

— Σύνμφωνοι ! είνε ο Μούφου.

Κι' οι δύο άστυνομικοί έσφίξαν τά χέρια τους, τράχημα πού συνέβη ίσως για πρώτη φορά μεταξύ τους.

Και τώρα, κήρυοι, είνε ο Χόλμς, έπιθετώ να μου έπιτρέψετε να φάγω. Δεν θέλω ούτε λεπτό να χάσω... Μούφου, τ'ο σείδη μου ! Πηγαίνω να βρώ τά ίχνη τού Τζάκ τού 'Αντεροβγάλη !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Ο ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ

Ο νεκρός της φθίας άουδού Αίλιαν Μπέλλ δεν είχε μεταφερθί άκόμη στό νεκροτομείο. 'Από σθεασμό στην προσωπικότητά της είχαν έπιτρέψει οι ιατροδικαστικοί να τόν μεταφέρουν στό ιεγάρο της, όπου τόν είχαν τοποθετήσει οι συγγενείς της πάνω σ' ένα κρεβάτι στολισμένο με λουλούδια. Πάνω άπ' τόν κρεβάτι της άουδού είχαν άνάψει δύο μεγάλες λαμπάδες, άνάμεσα στις όποιές έπήρχε ένας 'Εσταυρωμένος.

Ο νεκρός της Αίλιαν Μπέλλ παρουσίαζε ένα έξαιρετικά θλιβερό θέμα. Τό άταίσινο χέρι τού δολοφόνου είχε καταστρώσει τόν πού ύπερροχο λουλούδι της νεότητος, άπάνω στην άνθησί του.

'Ενας νέος άντρας και μι ά νεαρή γυναίκα στεκόντουσαν δεθιο και κοιβενητάσανε με χαμηλή φωνή, μπροστά στό νεκρικό κρεβάτι. Ο νέος ήταν ξανθός κ' άδύνατος, κ' άπ' τόν όγκο προσώπου τού έμάντευε κανείς εϊκόλα τίς άσπειτές και τίς καταχρήσεις πού είχε κάνει. 'Η σνομιλήτριά του, μι συμπαθητική κοπέλλα, περίπου είκοσι τριών χρόνων, καταγότανε άπό μι πολύ καλή οικογένεια—δνομαζότανε 'Αριέττα Μπλούν — κ' ήταν ή έμισση κ' άγατημένη καμαριέρα της Αίλιαν Μπέλλ.

—Τί τρομερό τέλος ! είνε ο νέος, αναστενάζοντας βαθεία. Με τυραννεί άκόμη τόν φοριχτό εκείνο άσθημα πού δοκίμασα όταν μου άναγγείλανε τή μαύρη συμφορά πού μās βρήκε. Τόμαθα τή στιγμή πού έτοιμαζόμουνα να προγευματίσω στη λέσχη. 'Απόσες ρίχτημα μέσα σ' ένα άμάξι για νάφθο έδώ. Δυστυχισμένη μου άδελφούλα ! Πούδ'ε τόλπει πώς θά σέ περιμένα ένα τέτοιο τέλος !.

'Η μίς 'Αριέττα άφησε άξανα μι σπαραχτική κραυγή, κ' ύστερα είνε κλαίγοντας με λυγμούς :

—'Αχ ! 'Αν ήμουν μαζί της δεν θά συνέβαινε ή φοβερή αούτη συμφορά. Και σκουπίζοντας τά χονδρά δάχτυλά της συνέχισε : Μι ήταν άπόλυτη ανάγκη να πάω κάπου... Της ζήτημα μι ώρα άδεια, κ' όπως ήτανε καλή πάντα, μούδωσε τήν άδεια άμέσως. 'Αχ ! 'Ας ήσανε μαζί της !.

—Πούδ'ε ξέθει αν ή παρουσία σας θά ήταν ίκανή να έμποδίση τόν συγγερό έγκλημα κ' αν, αντίθετα μάλιστα, δεν έφίσηκε και σ' την ίδια τύχη με τήν δυστυχισμένη τήν άδελφή μου, άπό τά χέρια τού δολοφόνου, πού τόν δνομαζούν Τζάκ τόν 'Αντεροβγάλη ; είνε ο νέος.

'Η μίς 'Αριέττα, άκούγοντας τά λόγια αούτ'ο τού άδελφού της κυρίας της, έφοκίασε, ένώ εκείνος έξακολούθησε, αλλάζοντας τόνο :

('Ακολουθεί)